

הזכות להצליח

מראת ידע 8/2017

ד"ר ברכה קליין תאיר

לא ניתן לחיות חיים שלמים מוצלחים ומשמעותיים מבלי להיות אדם מצליח ומשמעותי. איש אינו יכול להתעלות לגובה המקסימלי האפשרי מבחינת התפתחות הכישרון או הנשמה אלא אם יש לו את ההנעה להצליח. הפחד מהפסד מביא להפסדים חוזרים ונישנים. אלו גוררים תבוסות שגורמת לאדם להגיע לאתגר כדי למנוע הפסד במקום כדי להצליח. וכך החרדה הופכת למציאות. אף אדם לא נותר בינוני או ניכשל כי יש מחסור בהצלחה. הוא נשאר ככזה בגלל אמונתו המקבעת ונחישותו המעורפלת. הצלחה בגימטריה היא 3 מספר שהוא בסיס הבריאה. המספר מתיר את הדואליות כמו זכר/נקבה, שמיים/ארץ, היגיון/יצירתיות, מחסור/שפע, חלש/חזק ועוד, שיצרה קונפליקטים רבים בחיינו ומאפשר השגת שלם משמעותי ועוצמתי (פנימי וחיצוני כאחת).

מטרת החיים היא התפתחות אל עבר ממד גבוה יותר (אוטופואיזיס), ולכל יצור חי יש זכות בלתי ניתנת להעברה להתפתח ככל יכולתו. זכות החיים של האדם פירושה הזכות להשתמש באופן חופשי ובלתי מוגבל בכל הסגולות ובכול פוטנציאל העושר הקיים בו (self-creation). זו זכות הטמונה במי שאנחנו. או במילים אחרות, זו הזכות של אדם להיות מצליח ולא להסתפק במועט.

סיפור: בממלכה אחת היה מלך נאור. אחת לשנה איפשר לנתינים שלו לבוא אליו, לשטוח את מבוקשם ולקבלם.

כך יום שלם נענה המלך לבקשות נתיניו עד שלקראת הסוף, פנה אליו איש מרוט וכפוף וביקש ערימת חצר.

תמה המלך "הרי זה יום של מילוי משאלות וכי למה תבקש רק ערימת חצר?"

ענה לו הנתין: "אני עני וחולה בצרעת. ידי לא משגת לקנות דבר. על מנת להקל על הגירודים שלי החלטתי לבקש ערימת חצר".

המלך קם, ניגש אליו ובצעה שאל: "מדוע אתה מסתפק במועט במקום לבקש מרפא?"

אדם מצליח הוא זה שלא בהכרח עושה כסף, אלא זה שבעולותו כל מה שהוא רוצה כדי לחיות את כל החיים אותם הוא רוצה. זו בעצם מנהיגות אור שאיננה קשורה לתכונות או יכולות, אלא לרצון, לגישה

לעצמי, לאחר, לסביבה. הצעידה בנתיב 'אני ראוי' משמעה שאין יותר הצלחתי/נכשלתי, אין יותר ציפיות והשוואות, אלא תנועה של גל המאפשרת את השגת הנקודה הבאה.

השאיפה להצליח היא לאמיתו של דבר שאיפה לחיים מלאים, משמעותיים ושופעים יותר – ושאיפה זו ראויה לשבח. אדם שאינו משתוקק לחיות חיי שפע אינו נורמלי, וכך אדם שאינו משתוקק לכסף במידה שתאפשר לו לרכוש כל מה שהוא רוצה, אינו נורמלי. לא צודק ואף לא אצילי לחיות רק למען הנשמה ולהתכחש לשכל או לגוף, ולא נכון לחיות רק למען האינטלקט ולהתכחש לגוף או לנשמה. כולנו מכירים את ההשלכות מעוררות הסלידה של חיים שמתמקדים בגוף בלבד תוך התעלמות מהשכל והנשמה, וברור לנו שחיים אמיתיים פירושם ביטוי מלא של מה שהאדם מסוגל לבטא באמצעות הגוף, השכל, הנשמה והרוח. השאיפה אינה אלא אפשרות שמבקשת לעצמה מימוש או פונקציה שמבקשת להתבצע. לכן, כדי לחיות באופן מלא ולהיות ראוי להצלחה ולשפע, עליך לאחד בין גוף – שכל – נשמה – רוח ולממשם בכאן ועכשיו. מכאן שהזנחת הרצון להצליח פירושה בגידה בחובתך לעצמך, לאלוהים ולאנושות, כי לא ניתן לשרת טוב יותר את האלוהים או את האנושות אלא על ידי מיצוי מירבי של עצמך.

לאף אחד אין מונפול על ההצלחה. להצלחה ישנם מספר חוקים. וכל מי שילמד חוקים אלה ויציית להם, יוכל להצליח.

1. עוצמת המחשבה (דומה מושך דומה)
2. הרצון ליותר
3. להיות בורא במקום מתחרה

הצלחה נובעת כתוצאה מעשייה של דברים בדרך מסוימת, בעוד אלה שאינם פועלים בדרך מסוימת, גם אם יעבדו קשה מאד ויהיו מוכשרים ביותר, יישארו בינוניים או יכשלו במימוש מאווייהם. קיים חוק בטבע לפיו סיבות דומות מביאות לתוצאות דומות (דומה מושך דומה) לפיכך, כל אדם שילמד לפעול בדרך מסוימת יצליח באופן ודאי. כי הצלחה אינה תלויה בסביבה, כי אילו היה הדבר כך כל האנשים בסביבה מסוימת היו מתעשרים. ההצלחה היא תוצאה של פעולה בדרך מסוימת. ופעולה בדרך מסוימת היא תוצאה של אמונה – כוונה – סיבה היושבות על תודעה אוניברסלית. לכן, ההצלחה קשורה לדרך בה אנחנו נמצאים ביחסים עם התודעה – המחשבה – המוח – הלב – המצפון – הרצון שלנו. ואלה, ביחסים עם הסביבה.

השפע בכל תחום קיים סביבנו. הטבע הנו מאגר בלתי נדלה של הצלחה. הוא בא לידי ביטוי כאנרגיית חומר גולמי נטול צורה (פוטנציאל). כלומר, החומר ממנו עשויים כל הדברים הוא חומר חושב. לכן, המחשבה היא הכוח היחיד שמסוגל לממש הלכה למעשה – להציג צורה קונקרטיית את החומר נטול – הצורה. מכאן שכל צורה ותהליך שקיימים בטבע אינם אלא ביטויים נראים לעין של מחשבה. אנו חיים בעולם שנברא ממחשבה ומהווה חלק מיקום שנברא ממחשבה. מחשבה על יקום בתנועה שעוברת בחומר נטול – הצורה, וחומר החשיבה שנע בהתאם לאותה מחשבה, לבשו צורה של מערכות פלנטריות, עולם החי, הצומח ובני האנוש. בתהליך היצירה, נראה שהחומר נטול – הצורה נע לפי קווי המתאר של התנועה שהוא עצמו יצר. כל מחשבה על צורה שמתקיימת בחומר החשיבה, גורמת ליצירת צורה לפי קווי המתאר הקיימים של הצמיחה והפעולה.

כדי לפעול בדרך הרצויה, יש לרכוש מיומנות חשיבה רצויה. זהו הצעד הראשון בדרך להצלחה. ולחשוב בדרך הרצויה פירושו לחשוב אמת ללא קשר עם מראית העין. לחשוב מחשבות על פי מראה חיצוני זה קל, אולם לחשוב מחשבות אמת- להשיג תודעת אמת- זוהי עבודה קשה שדורשת השקעה רבה יותר

מאשר בכל עבודה אחרת שאנו נדרשים לבצע. לעבודה הזאת אני קוראת אבולוציה = שינוי צורה = טיפוס ממדי אל עבר מחשבה עוצמתית יותר.

עד כמה המחשבות שלנו מדויקות ומהדהדות לתדר הצורה אותה אנחנו מבקשים לממש?

הדחף הטבעי והמושרש של החיים הוא להיות – לחשוב – לראות – לדעת – לעשות - להשיג **יותר** (התפיסה האוטופואטית). טבעה של המהות הוא לחשוף את עצמה. טבעה של התבונה להרחיב את עצמה. טבעה של ההכרה לבקש להרחיב את גבולותיה ולמצוא ביטוי מלא יותר. הכול בבריאה, כמערכות חיות – אוטופואטיות, נע תמיד לקראת חיים מדרגה גבוהה יותר ולקראת תפקוד מלא יותר. הדחף המניע של החיים לכן הוא העצמת החיים. זה מהות טבענו, זה במהות ה-DNA שלנו.

עלינו להיפטר משרידי המחשבה הישנה שקיים כוח שרצונו להכשיל אותנו. כל יצור חי חייב לבקש תמיד להרחיב את חייו, כי החיים בעצם קיומם חייבים להעצים את עצמם, בדיוק כמו זרע שנפל לאדמה, נכנס לפעולה ובכך מייצר מאות זרעים נוספים. גם התבונה האנושית כפופה לאותו צורך בהתרחבות. כל מחשבה שאנו חושבים, גורמת לנו להזדקק למחשבה נוספת. כל עובדה שאנו לומדים גורמת לנו ללמוד עובדה נוספת. הידע מתעצם ללא הרף. כדי לדעת יותר, לעשות יותר ולהיות יותר, עלינו להצטייד ביותר.

אם לסכם את הנאמר עד כה, היקום מבקש להשיג עבורנו את כל מה שנרצה. מטרתנו חייבות לחר בהרמוניה עם מטרת הכל. עלינו לרצות בחיים אמיתיים, ולא בתענוגות סרק או בהנאה חושית. אם נמשיך לחיות למען תענוגות האינטלקט בלבד נחיה חיים חלקיים ולעולם לא נהיה מסופקים. התכלית הקיומית שלנו היא לממש את עצמנו באופן מלא, למענו ולמען אחרים. אין דרך טובה יותר לעזור לאחרים מאשר הפקת המרב מעצמנו.

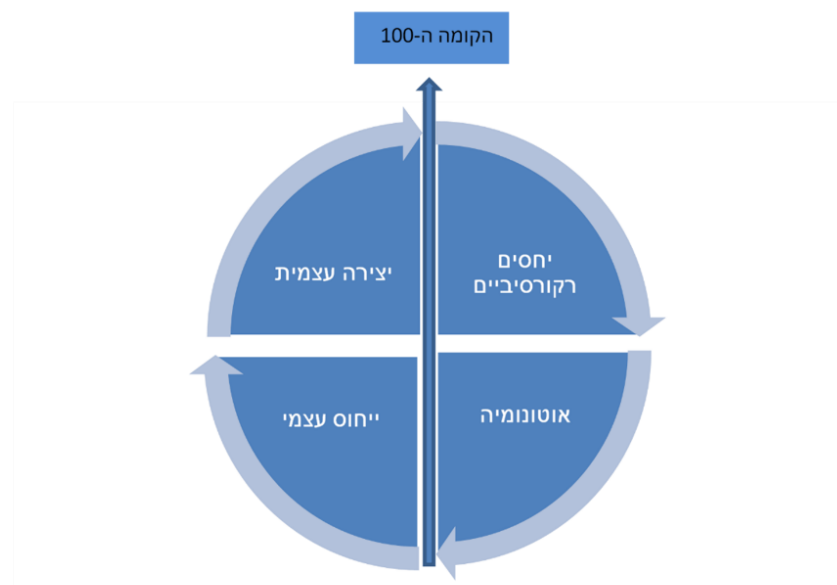
הצלחתנו אינה יכולה לפעול עלידי צמצום חיי האחר, כי היא קיימת בכל. תודעת מהותנו תבצע עבורנו דברים, אולם היא לא תיקח דברים ממישהו אחר כדי לתת אותם לנו. **יש להיפטר ממחשבה על תחרות.** הצלחה שמתקבלת כתוצאה מתחרות לעולם לא תניח את הדעת ולא תהיה ברת – קיימא. היום היא שלך, מחר של מישהו אחר.

עלינו להפוך לבוראים – יוצרים – מחונני עשייה, לא למתחרים. כל אדם שמצליח כתוצאה מתחרות, מפיל את הסולם עליו טיפס וגורם לאחרים להישאר בתחתית. הוא נשען על שליטה ומניפולציות. לעומתו, אדם שהצליח כבורא – יוצר – מחונן עשייה, פותח את הדלת ומזמין אלפי אנשים לבוא בעקבותיו. הוא נשען על נדיבות.

כדי לעשות זאת, צריך לזרום עם...

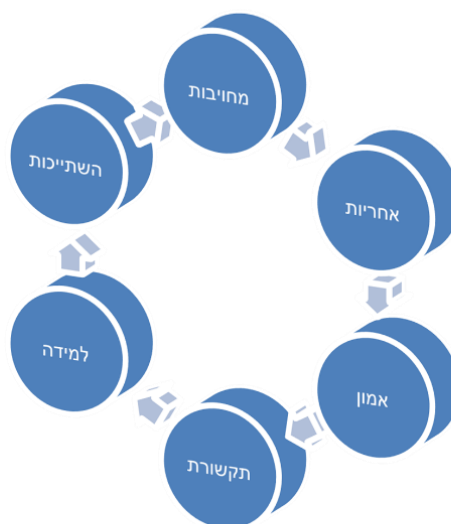
לתת לכישרון האוטופואטי לפעול....

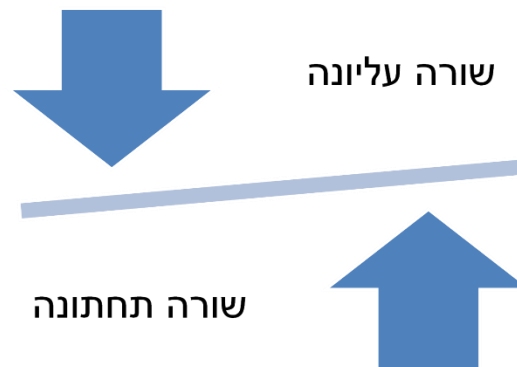
להתחבר אל עוגן המהות...

ליצור יחסים איכותיים והרמוניים פנימיים וחיצוניים כאחד...

להפוך למחונן עשייה שמסוגל לחבר...

כי בעצם הכול עובד לפי חוקי הבריאה....

בל נשכח, האמונה – הכוונה – המצפון – הרצון הם שלנו ואיננו יכולים לכפות אותם על אחרים. איננו יכולים לגרום להם לעשות מה שברצוננו. זו פלישה אל תוך שדה מגנטי של האחר. מה נכון לעשות קשור רק לתדר התודעה שלנו. השלטתו על האחר משמעה כיבוש.

העולם מתקדם רק על ידי אלה שפועלים על פי החוקים ומצייתים להם. והכי חשוב לזכור...כאשר בטבע אורגניזם מסוים נהנה משפע של חיים בכמות שעולה על מה שהוא מסוגל לבטא באמצעות הקיבולת של הכלי, הוא מתפתח לרמה גבוהה יותר וכך נוצר זן חדש. מכאן שהטיפול אל עבר הקומה ה-100 = היכולת לצלוח שדות אנרגטיים עוצמתיים/כלי אור עוצמתיים = הצלחה, משמעה מימוש מלוא הפוטנציאל העוצמתי שלנו כיצורי אנוש אמיתיים הדומים לבורא. המשמעות הקונקרטית היא שאם הצלחנו לשנות אמונות – כוונות – מחשבות – מצפון – רצון, הרי שיש בכוחנו לטפס ולעבור לקומה עוצמתית יותר. כל פעולה חייבת להיטען בעוצמה של המטרה אליה אנחנו שואפים להגיע (דומה מושך דומה).

זכרו, כולנו בפוטנציאל הצלחה, איננו צריכים להתאמץ להשיגה. במקום להכות על הסלע, עלינו לאפשר לסלע לתת לנו את מי העושר שאנחנו חפצים בהם. עלינו רק להתחבר אליו נכון.

שלכם באהבה ומחשבות בורות

ברכה

